

Escrito por Administrator
Lunes 07 de Junio de 2004 00:00

There are no translations available.

Durante o Colóquio Internacional realizado na **Universitat Internacional de Catalunya**, na cidade de Barcelona, Espanha, nos dias 5 e 6 de março de 2004, teve lugar um Ato Comemorativo do Quinto Aniversário do IBFCRL no qual o Presidente do IBFCRL, o Prof Esteve Jaulent, proferiu umas palavras - que poderá ver na web Instituto - sobre os objetivos e as atividades realizadas e em andamento do Instituto. A seguir, foi projetado o filme: Ramon Llull, Ciència i Acció. Veja a seguir as palavras do Prof. Esteve Jaulent.

Vull agrair al Magnífic Sr. Rector de la UIC, que viabilitzà el Conveni UIC-Institut que ha tornat possible aquest Col·loqui Internacional, al Degà d'Humanitats, Dr. Josep Olives, i a tots els professors del Grup de Pensament de la Universitat, als companys de l'Institut, molts dels quals es troben ara ací, al Personal de la UIC, i a tots els que ens honren amb la seva presència.

Penso que la primera cosa que em voldríeu demanar seria que expliqués perquè hi ha al Brasil un Institut dedicat a Llull. I em sembla força senzill respondre-us.

Un grup de professors i de recercadors universitaris, convençuts de que les cultures catalana i brasilera posseeixen valors de molta intensitat humana que cal escampar a la resta del món, es proposaren establir un intercanvi cultural

permanent mitjançant un canal bidireccional Catalunya Brasil.

¿I perquè varem escollir Lluís?

Doncs perquè creiem que si un sistema cultural es vol establir com a possible model per altres pobles no és suficient que la societat que el presenti hagi accedit a un alt nivell de benestar o que, per qualsevol mitjà, s'hagi fet amb el poder polític. Cal que el sistema cultural tingui una característica fonamental, que la podríem anomenar de "veracitat".

Estem convençuts que el pensament lul·lià

comporta solucions per a molts dels problemes que les societats avui pateixen.

1) En primer lloc, l'afirmació lul·liana de que qualsevol argumentació científica ha de començar admetent la possibilitat de que l'opinió contrària pugui ser vertadera, contribueix a aconseguir la societat pluricultural

2) Després, és quelcom molt clar que no acabem d'entendre com s'han d'organitzar les relacions internacionals. Doncs, la concepció lul·liana sobre el diàleg permet, sense cap dubte, establir un equilibri racional entre el dret i la força.

3) La seva proposta d'establir un Fòrum permanent de les Nacions ofereix llums molt clares sobre com s'han de relacionar els organismes internacionals.

4) El universalisme lul·lià respecta el paper de les parts dins del tot. Ben entès, ajudarà a comprendre quin és el vertader cosmopolitisme, que comença per el coneixement pregon de les nostres arrels.

5) La poètica i retòrica lul·lianes, i tot el treball per ell desenvolupat sobre el català, són una contribució bàsica per a definir la llengua com l'expressió de l'ésser d'un poble.

6) El realisme lul·lià permet resoldre el principal problema que avui tenim al mon de la filosofia i que consisteix en no veure possible que hom pugui entendre la realitat.

7) Finalment, en el camp religiós, el diàleg proposat per Llull pot contribuir a que

s'acabi de comprendre que necessitem aprendre a conviure en una societat plurireligiosa.

Animats per aquestes conviccions, després de cinc anys d'existència de l'Institut, constituïm una xarxa de 48 professors radicats a diversos països – Alemanya, Argentina, Bèlgica, Brasil, Colòmbia, Espanya, EE.UU., Itàlia i Japó – 29 dels quals viuen al Brasil.

L'Institut gestiona una Comunitat virtual i publica un Butlletí periòdic amb notícies sobre el univers lul·lià. Amb seu a Sao Paulo, l'Institut disposa de cinc centres de recerca a les ciutats de Rio de Janeiro,

Porto Alegre, Vitória, Salvador i Sao Luis. Recentment s'ha fundat una Delegació a Barcelona i s'han començat a signar Convenis amb universitats catalanes i portugueses.

A través dels grups de traducció que s'han anat formant, el món universitari brasiler comença a conèixer el pensament del patriarca de la llengua catalana i ja es comença a comprendre que l'univers conceptual lul·lià, que és especialment integrador i multidisciplinari, ofereix un potencial de solucions per als problemes que comporta la heterogeneïtat brasilera. Fins ara s'han traduït i posat a disposició del lector brasiler cinc obres de Lull. S'han defensat quatre tesines de mestratge i una de doctorat sobre temes lul·lians.

S'ha editat la primera edició portuguesa del
Tirant lo Blanc

, que s'exhaurí en menys d'un any. També
s'han realitzat traduccions d'autors
contemporanis i del fascicle

El català, llengua europea

, editat per la
Generalitat

.

Al 31 d'octubre de l'any 2000 la Generalitat
de Catalunya

va reconèixer l'Institut com a Centre Català
a l'exterior i l'any 2002 el Govern Brasiler,
reconeixent els mèrits de les seves

activitats, el va registrar al

Consell Nacional de Investigació

i ara estem tramitant el seu reconeixement

com a institució d'Utilitat Pública Federal.

A partir de l'any 2001, ja contant amb el suport d'aquests organismes, l'Institut ha organitzat el

Primer Seminari Internacional sobre el Diàleg Inter-religiós

, un Seminari Internacional sobre

La lògica de la fe a Ramon Llull

, i un curs sobre el tema

Ars liberals, de Plató a Ramon Llull

, tots a la

Universidade de Sao Paulo

. A la

Universidade de LaSalle

, a la ciutat de Niterói, també es va

organitzar un Col·loqui Internacional sobre el tema

Ramon Llull, del realisme filosòfic a la creuada religiosa

.

I tenim molta feina entre les mans. El Raimundus-Lullus- Institut, a Freiburg, a confiat a tres professors de l'Institut l'edició crítica de sis obres llatines de Llull. Tenim nou obres lul·lianes més, ja completament traduïdes, que estan a espera de publicació.

També ho estan, entre altres

,

La cultura del mercader en la Barcelona del segle XV

, d'autoria de Jaume Aurell,

Les noves fronteres de Catalunya

, de Joan Maria Pujals, i

Els àngels no saben vetllar els morts

, de Joan Reventós.

Mai les obres que comencen no són perfectes, però Lull deia que “esperança és la virtut ab c’om espera la salut que ve de mercé i perdó” i nosaltres la tenim aquesta esperança, i estem segurs que del Brasil, un país de 180 milions d’habitants, sortirà molta gent que continuarà aquesta tasca que hem començat amb tanta il·lusió. També deia que “esperança es desirar coses bones, amables, les quals par que pusquen haver”. I nosaltres creiem que és cosa molt bona, molt amable, que aquests dos pobles, Catalunya i Brasil, s’agermanin cada vegada més en la busca de la veritat.

=====oOo=====

COMIAT Com sabeu, Llull parla molt dels ens que són simples i indivisibles en si mateixos, els ens universals, que segons ell, són reals, però que estan sustentats en les parts concretes del mon. Així, la justícia universal existeix en els actes humans justos; la Veritat, amb majúscula, existeix en les vides dels homes que han sabut tornar-se vertaders, i el temps, el temps simple i indivisible en si mateix, també es una part del mon, però **“per la multitud de les parts del mon que en ell son temporificades, ha moltes maneres en les parts en qui ell està sustentat”**.

Jo penso ara, junt amb tots vosaltres, i amb admiració, en les maneres com aquest Col·loqui, que ara arriba al seu

termini, s'ha anat desenvolupant.

Tots hem après molt. Se'ns han obert nous horitzons de recerca i de treball. I, sense cap dubte, la germanor ha anat creixent d'un mode interrompte des del començament fins al final. Agraeixo altra volta a tots plegats la participació en aquest Col·loqui.